

למי להאמין?

הייתה פעם נסיכה סקרנית גדולה. היא אהבה מאוד לעבור באפיריון שלה במקומות שונים ולהביט על העולם סביב. פעם הביאו אותה לקצה יער עד. ארבעה משרתים נשאו את האפיריון ומשרתת אחת הלכה קדימה וחיפשה את המקומות היפים ביותר.

בצהריים ונעשה חם מאוד והנסיכה ציוותה על הפסקה בדרך. היא הורידה את וילונות של האפיריון והמשרתים והמשרתת נשכבו בצל עץ גבוה. כולם התחילו לנמנם. איש מהם לא שמע שפיל גדול התקרר למקום ונכנס למערה הסמוכה למקום מנוחת הנסיכה. הפיל נשכב במערה, נרדם והתחיל לנחור. קירות האבן של המערה הגבירו את קול הנחירות שלו וזה העיר את הנסיכה. היא

מיד רצתה לדעת מה מקור הרעש, ושלחה את אחד המשרתים לתוך המערה. המערה הייתה חשוכה. המשרת הלך לאורך הקיר ופתאום רגליו נתקלו במשהו. משהו עגול ששכב על הרצפה. הוא התכופף ומישמש. הדבר היה עגול ובעל שטח מחוספס. המשרת חזר אל הנסיכה ואמר "שם, גבירתי נכבדה, מונח עמוד אבן עגול." הנסיכה לא האמינה שעמוד עושה רעש כזה ושלחה משרת שני למערה. גם הוא לא יכול היה לראות כלום בחושך. הוא הלך עם ידיו פשוטות לפניו והתקרר למקור הרעש. פתאום הרגיש בגוף ארוך כלשהו. הוא משמש היטב ונדמה לו תחילה כי זה צינור השקיה. אך הדבר הזה התחיל לנוע קצת. המשרת המבוהל רץ מהר חזרה והודיע לנסיכה "גבירתי,

הנסיכה הביטה על המשרת שסיפר על הנחש ועל המשרתת שלה. למי להאמין? לו או לה? היא העדיפה לקבל את הסיפור על הגברת שחיה במערה, כי זה נראה לה יפה יותר. בסוף החליטה שהמשרתת צודקת. על כן שלחה את המשרת השלישי שיחפש את הגברת. המשרת הלך בחושך והושט את ידיו כדי למצוא את המניפה. אבל אז נגע במשהו קשה, חלק, מכופף עם חוד בקצה. הוא ברח בזעקה גדולה מהמערה ודווח לנסיכה "שם, גבירתי, שוכב אדם עם חרב ביד!" הנסיכה נבוכה עכשיו. למי להאמין? בסוף שלחה למערה את המשרת הרביעי. המשרת נכנס למערה עם ידיים פשוטות לפניו. פתאום הרגיש בידו משהו ארוך, כמו חבל עבה. בלי למשש יותר חזר לנסיכה ואמר זה פשוט, גבירתי, שם תלוי

שם במערה נמצא נחש ענק מסוכן!" הנסיכה הביטה על שני המשרתים. למי מהם להאמין. לראשון או לשני? היא החליטה שסביר יותר כי זה הנחש שרועש במערה, אך רצתה להיות בטוחה בכך. "מי מכם מוכן למשש את הנחש ולוודא כי כך הוא?" אף אחד מהמשרתים לא העז לעשות זאת. אבל אז המשרתת התנדבה למשימה. אבא שלה היה מאלף נחשים והיא פחדה פחות מהאחרים. היא נכנסה למערה ומצאה שם דבר מה שיכלה למשש אותו. אבל זה לא היה נחש. הדבר הזה היה שטוח והתנפנף הנה והנה. היא משמשה היטב והייתה בטוחה לגמרי שהיא יודעת מה זה. היא מסרה לנסיכה "שם במערה, גבירתי, תלויה מניפה גדולה. אולי היא שייכת לגברת מכובדת כלשהי."

חבל מהתקרה."

עכשיו הנסיכה לא הבינה כבר כלום. למי
להאמין? ארבעת המשרתים והמשרתת
התחילו לדבר כולם יחד. כל אחד טען
שהוא הצודק. הם התווכחו ורבו והקימו
רעש אדיר.

הרעש שלהם העיר את הפיל. הוא
התנער ויצא מהמערה. המשרתים
המופתעים הביטו אליו בפיות פעורות.
רק הנסיכה צחקה. היא ידעה עכשיו שלא
היה עליה להאמין לאף אחד. כל אחד ידע
רק קצת, רק חלק קטן, את העור, החדק,
האוזן, החט והזנב של הפיל ומכך דמיין לו
דבר שלם. לא הייתה צריכה להאמין לזה
ולא לזו. מרוצה ציוותה להחזיר אותה
לארמון שלה ועוד הרבה זמן צחקה
מההרפתקה.